

תָּא חָזִי, בְּכָל אֲתֵר דְּצַדִּיקָא אֲזִילי, קְדָשָׁא בְּרִיד
הוּא נְטִיר לֹזֵן וְלֹא שָׁבִיק לֹזֵן. דְּוָד אָמַר, (תהלים
ג) גַּם כִּי אֵלֶךְ בְּגִיָּא צַלְמוֹת לֹא אֵירָא רַע כִּי אֲתָה
עִמָּדִי שְׁבַמְךָ וּמִשְׁעֲנִתְךָ וְגו'. בְּכָל אֲתֵר דְּצַדִּיקָא
אֲזִילי, שְׁכִינְתָּא אֲזִילָא עִמָּהוֹן וְלֹא שָׁבִיק לֹזֵן.
יוֹסֵף אֲזַל בְּגִיָּא צַלְמוֹת וְנִחְתּוּ לִיה לְמַצְרַיִם,
שְׁכִינְתָּא הָיָת עִמִּיה. הָדָא הוּא דְכַתִּיב, וַיְהִי
יְיָ אֶת יוֹסֵף. וּבְגִין דְּהָיָת עִמִּיה שְׁכִינְתָּא בְּכָל מָה
דְּהָיָת עָבִיד הָוָה מְצַלַּח בְּיָדֶיהָ. דְּאֶפְּלוּ מָאֵי דְּהָוָה
בְּיָדֶיהָ וְהָוָה תָּבַע לִיה מְאִרִּיה בְּגוֹנָא אַחְרָא, הָוָה
מִתְהַפֵּךְ בְּיָדֶיהָ לְהַהוּא גּוֹנָא דְרַעוּתָא דְּמְאִרִּיה הָוָה
רַעִי בִּיה. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, וַיִּרְא אֲדֹנָיו כִּי יְיָ אֱתוֹ
וְכָל אֲשֶׁר הוּא עֲשָׂה יְיָ מְצַלִּית בְּיָדוֹ, מְצַלִּית בְּיָדוֹ
וְדָאֵי, כִּי יְיָ אֱתוֹ.

לשון הקודש

שְׁכִינְתוֹב וַיְהִי ה' אֶת יוֹסֵף. וּמִשׁוֹם
 שְׁכִינְתָּה הֵיטָה עִמּוֹ - בְּכָל מָה שְׁהֵיָה
 עוֹשָׂה, הֵיָה מְצַלִּית בְּיָדוֹ. שְׁאֶפְּלוּ מָה
 שְׁהֵיָה בְּיָדוֹ וְהֵיָה מְבַקֵּשׁ אֹתוֹ אֲדוֹנּוֹ
 בְּגוֹן אַחַר - הֵיָה מִתְהַפֵּךְ בְּיָדוֹ לְאוֹתָהּ
 הַצּוֹרֵחַ שְׂרָצוֹן אֲדוֹנּוֹ הֵיָה רוֹצֵחַ בָּהּ,
 כְּמוֹ שְׁנֵאמַר וַיִּרְא אֲדֹנָיו כִּי ה' אֱתוֹ
 וְכָל אֲשֶׁר הוּא עֲשָׂה ה' מְצַלִּית בְּיָדוֹ.
 מְצַלִּית בְּיָדוֹ וְדָאֵי, כִּי ה' אֱתוֹ.

בַּא רְאֵה, בְּכָל מְקוֹם שְׁהַצְדִּיקִים
הוֹלְכִים, תְּקַדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר
אוֹתָם וְלֹא עוֹזֵב אוֹתָם. דְּוָד אָמַר (שם ג) גַּם
כִּי אֵלֶךְ בְּגִיָּא צַלְמוֹת לֹא אֵירָא רַע
כִּי אֲתָה עִמָּדִי שְׁבַמְךָ וּמִשְׁעֲנִתְךָ וְגו'.
בְּכָל מְקוֹם שְׁהַצְדִּיקִים הוֹלְכִים,
הַשְׁכִּינָה הוֹלְכֵת עִמָּהֶם וְלֹא עוֹזֵבֵת
אוֹתָם.

יוֹסֵף הֵלֶךְ בְּגִיָּא צַלְמוֹת וְהוֹרִידוּ אוֹתוֹ
לְמַצְרַיִם - הַשְׁכִּינָה הֵיטָה עִמּוֹ, וְהוֹ

תָּא חַוִּי, וַיַּדַע אֲדֹנָיו כִּי יִי אֶתוֹ לֹא כְּתִיב, אֶלֶּא
 וַיֵּרָא אֲדֹנָיו, דְּהָא בְּעֵינָיו הָוָה חָמֵי עוֹבְדָא
 דְּנַסְיָן בְּכָל יוֹמָא דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֶבֶד בִּידֵיהּ,
 וְעַל דָּא וַיְבָרַךְ יִי אֶת בֵּית הַמְצַרִּי בְּגִלְלָא יוֹסֵף. קֻדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא נָטִיר לֹוֹן לְצַדִּיקָא וּבְגִינְהוֹן נָטִיר לֹוֹן
 לְרְשִׁיעֵיָא, דְּהָא רְשִׁיעֵיָא מִתְּבַרְכִּין בְּגִינְהוֹן דְּצַדִּיקָא.
 בְּגִזְזָא דָּא כְּתִיב, (שמואל ב 1) וַיְבָרַךְ יִי, אֶת בֵּית עֶבֶד
 אֱדָם [הַגִּתִּי], בְּעֶבֶר אַרְוֹן הָאֱלֹהִים.

צַדִּיקָא, אַחֲרֵינִין מִתְּבַרְכִּין בְּגִינְיָהוּ, וְאֵינֹון לֹא
 יְכָלוּ לְאַתְזָנָא (ס"א לַאשְׁתִּזְבָּא) בְּזִכּוֹתֵיהוּ, וְהָא
 אוֹקְמוּהָ. יוֹסֵף אֶתְבָּרַךְ מְאִרִּיהּ בְּגִינְיָהּ, וְאִיהוּ לֹא יְכִיל
 לְאַשְׁתִּזְבָּא בְּזִכּוֹתֵיהּ מִיָּהּ וּלְנַפְקָא לְחִירוֹ.

וּלְבַתָּר אַעִיל לִיהּ בְּבֵית הַסֵּהר כְּמָה דְאַתְּ אָמַר
 עֲנֹו בְּכָפֵל רְגְלוֹ בְּרֹזֶל בְּאָה נַפְשׁוֹ, (תהלים קה)

לשון הקודש

וַיְבָרַךְ ה', אֶת בֵּית עֶבֶד אֱדָם, [הַגִּתִּי]
 בְּעֶבֶר אַרְוֹן הָאֱלֹהִים.

הַצַּדִּיקִים, מִתְּבַרְכִּים הָאֲחֵרִים בְּגִלְלוֹן,
 וְהֵם לֹא יְכָלוּ לְהֹוֹן וְס"א לְהַנְצִיל בְּזִכּוֹתָם,
 וְהָרִי פִרְשׁוּהָ. יוֹסֵף הִתְבָּרַךְ אֲדֹוֹנוֹ
 בְּגִלְלוֹ, וְהוּא לֹא יְכָל לְהַנְצִיל מִמֶּנּוּ
 בְּזִכּוֹתוֹ וּלְצִאת לְחֵירוֹת.

וְאַחַר כֵּן הִכְנִים אוֹתוֹ לְבֵית הַסֵּהר,
 כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קה) עֲנֹו בְּכָפֵל רְגְלוֹ

בְּאָה רְעָה, וַיַּדַע אֲדֹנָיו כִּי ה' אֶתוֹ לֹא
 כְּתוּב, אֶלֶּא וַיֵּרָא אֲדֹנָיו, שֶׁהָרִי בְּעֵינָיו
 הָיָה רוֹעָה מַעֲשֵׂה גַסִּים בְּכָל יוֹם
 שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה בְּיָדוֹ, וְעַל בֵּן
 וַיְבָרַךְ ה' אֶת בֵּית הַמְצַרִּי בְּגִלְלָא יוֹסֵף.
 הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אֶת הַצַּדִּיקִים,
 וּבְגִלְלוֹם הוּא שׁוֹמֵר אֶת הָרְשָׁעִים,
 שֶׁהָרִי הָרְשָׁעִים מִתְּבַרְכִּים מִשׁוּם
 הַצַּדִּיקִים. כְּמוֹ כֵּן כְּתוּב (שמואל ב-1) וַיְבָרַךְ

עַד דְּלַבְתַּר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַפִּיק לִיה לְחִירוֹ
 וְשִׁלְטִיה עַל כָּל אַרְעָא דְּמַצְרַיִם. וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב וְלֹא
 יַעֲזֹב אֶת חֲסִידָיו לְעוֹלָם (דף קפט ע"ב) נִשְׁמְרוּ, חֲסִידוֹ כְּתִיב
 וְאֶתְמַר. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲגִין עַל־יְהוּ דְּצַדִּיקָא,
 בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְּאִתִּי. דְּכְתִיב, (תהלים ה) וַיִּשְׁמְחוּ
 כָּל חוֹסֵי בְךָ לְעוֹלָם יִרְנְנוּ וְתַסֵּךְ עָלֵינוּ וַיַּעֲלֵנוּ בְךָ
 אוֹהֲבֵי שְׁמֶךָ:

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּשָּׂא אִשְׁתְּ אֲדֹנָיו אֶת
 עֵינֶיהָ אֶל יוֹסֵף. רַבִּי חֵיָא פָּתַח וְאָמַר, (תהלים קג)
 בָּרְכוּ יי מְלֹאכֵינוּ גְבֻרֵי כַח עֲשֵׂי דְבָרוֹ לְשִׁמְעַע בְּקוֹל
 דְּבָרוֹ. תָּא חֲזִי, כַּמָּה אֲצַטְרִיךְ לִיה לְבַר נֶשֶׁ
 לְאַסְתְּמָרָא מִחֻבּוֹי, וְלִמְיַהֵךְ בְּאַרְחַ מִתְּקַנָּא. בְּגִין
 דְּלֹא יִסְטֵי לִיה תְּהוּא יַצֵּר הָרַע, דְּאִיהוּ מְקַטְרְגָא לִיה
 כָּל יוֹמָא וַיּוֹמָא, כַּמָּה דְּאֶתְמַר.

לשון הקודש

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּשָּׂא אִשְׁתְּ
 אֲדֹנָיו אֶת עֵינֶיהָ אֶל יוֹסֵף. רַבִּי חֵיָא
 פָּתַח וְאָמַר, (שם קג) בָּרְכוּ הוּ מְלֹאכֵינוּ
 גְבֻרֵי כַח עֲשֵׂי דְבָרוֹ לְשִׁמְעַע בְּקוֹל דְּבָרוֹ
 בֵּא רְאָה כַּמָּה אֲצַרִיךְ הָאָדָם לְהַשְׁמַר
 מִחֻטְאֵינוּ וְלִלְכַת בְּדַרְךָ מִתְּקַנָּת, כְּדִי
 שְׁלֵא יִסְטֵי אֹתוֹ תִּיצֵר הָרַע תְּהוּא,
 שֶׁהוּא מְקַטְרְגָא לוֹ כָּל יוֹם וַיּוֹם, כַּמּוֹ
 שְׁמָמָר.

בְּרִזְל כַּמָּה גַּפְשׁוֹ, עַד שְׁלֵאֲחַר מִבְּנֵי
 הַקְּדוּשָׁ בְּרוּךְ הוּא הוֹצִיא אוֹתוֹ לְחֵרוֹת
 וְהַשְׁלִיט אוֹתוֹ עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם.
 וּמִשׁוּם כֶּךָ כְּתִיב וְלֹא יַעֲזֹב אֶת חֲסִידָיו
 לְעוֹלָם נִשְׁמְרוּ. כְּתִיב חֲסִידוֹ וּנְתַבְּאָר,
 וְהַקְּדוּשָׁ בְּרוּךְ הוּא מִגֵּן עַל הַצַּדִּיקִים
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, שְׂכַתְּוֹב
(תהלים ה) וַיִּשְׁמְחוּ כָּל חוֹסֵי בְךָ לְעוֹלָם
 יִרְנְנוּ וְתַסֵּךְ עָלֵינוּ וַיַּעֲלֵנוּ בְךָ אוֹהֲבֵי
 שְׁמֶךָ.

וּבְגִין דַּאִיהוּ מְקַטְרָנָא לִיה תְּדִיר, בְּעֵי בַר נָשׁ
 לְאַתְתַּקְפָּא עֲלֵיהּ, וְלֹאסְתַּלְקָא עֲלֵיהּ בְּאַתְר
 תְּקִיפּוּ. דְּבְעֵי לְמַהוּי גַבְר עֲלֵיהּ, וְלֹאשְׁתַּתְּפָא בְּאַתְר
 דְּגַבּוּרָה. בְּגִין דְּכַד בַּר נָשׁ אֶתְקַף עֲלֵיהּ, כְּדִין אִיהוּ
 בְּסִטְר גַּבּוּרָה, וְאַתְדַּבֵּק בֵּיהּ לְאַתְתַּקְפָּא. וּבְגִין דְּהֵתוּא
 יִצְר הָרַע תְּקִיף, בְּעֵי בַר נָשׁ דִּיהֵא תְּקִיף מִינֵיהּ.

וְאַלִּין בְּנֵי נָשָׂא דְאַתְתַּקְפּוּ עֲלֵיהּ, אַקְרוּן גַּבּוּרֵי כַח,
 לְאַשְׁתַּכְּחָא זִנָּא עִם זִינֵיהּ. וְאַלִּין אֵינּוּן
 מְלֹאכְיוּ דְקַדְשָׁא בְּרִידָה הוּא, דְאַתְיִין מִסִּטְרָא דְגַבּוּרָה
 קְשָׂא, לְאַתְתַּקְפָּא עֲלֵיהּ, גַּבּוּרֵי כַח עוֹשֵׂי דְבָרוּ. בְּרַכּוּ
 יי מְלֹאכְיוּ, בְּיוֹסֵף, דְאַקְרִי צְדִיק וְגַבּוּר וְנָטַר בְּרִית
 קְדִישָׁא דְאַתְרָשִׁים בְּגִינֵיהּ.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, מָאֵי
 הִיא, הָא אֹקְמוּהָ אֶתְר דָּא דִּיצְר הָרַע מְקַטְרָנָא,

לשון הקודש

נִקְרָאִים גַּבּוּרֵי כַח, שְׂיִמְצָא מִין עִם
 מִינּוּ, וְאֵלוּ הֵם מְלֹאכְיוּ שֶׁל הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, שְׂבָאִים מִצַּד הַגַּבּוּרָה
 הַקְּשָׁה, לְהַתְּגַבֵּר עֲלָיו, גַּבּוּרֵי כַח עוֹשֵׂי
 דְבָרוּ. בְּרַכּוּ ה' מְלֹאכְיוּ – כְּמוֹ יוֹסֵף
 שְׂנִקְרָא צְדִיק וְגַבּוּר וְשָׁמַר בְּרִית
 הַקְּדִישׁ הַרְשׁוּמָה בְּתוֹכוֹ.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה, מַה זֶה הִיא? הֲרֵי פִרְשׁוּהָ, מְקוֹם

וּמִלְשׁוֹם שֶׁהוּא מְקַטְרָנָא לֹא תְּמִיד, צְרִיד
 הָאָדָם לְהַתְּגַבֵּר עֲלָיו וּלְהַתְּעַלּוֹת עֲלָיו
 בְּמְקוֹם שֶׁל הַזֶּקֶן, שְׂצָרִיד לְהִיּוֹת גּוֹבֵר
 עֲלָיו וּלְהַשְׁתַּתֵּף בְּמְקוֹם שֶׁל גַּבּוּרָה,
 מִשׁוֹם שְׂבָאֵשׁר אָדָם גּוֹבֵר עֲלָיו, אִז
 הוּא מִצַּד הַגַּבּוּרָה וְנִדְבֵק בּוֹ לְהַתְּגַבֵּר,
 וּמִשׁוֹם שְׂאוֹתוֹ יִצְר הָרַע תְּקִיף, צְרִיד
 הָאָדָם לְהִיּוֹת תְּקִיף מִמֶּנּוּ.

וּבְנֵי הָאָדָם הִלְלוּ שְׂמַתְגַּבְרִים,

דַּאִיְהוּ דְרַגְא אַחַר הַדְּבָרִים. בְּגִין דְּיוֹסֵף יֵהֵב לִיָּה
 דּוּכְתָא לְקַטְרָגָא, דְּתַוּה יוֹסֵף מְסַלְסַל בְּשַׁעְרֵיהּ וְאַתְקִין
 גְּרַמְיָה וְקָשִׁיט לִיָּה, כְּדִין אֲתִיְהִיב דּוּכְתָא לִיַּצֵּר הָרַע
 לְקַטְרָגָא. דְּאָמַר, וּמָה אָבּוּי דַּאִיְהוּ מְתַאבְּל עָלֵיהּ,
 וְיוֹסֵף מְקָשִׁיט גְּרַמְיָה, וּמְסַלְסַל בְּשַׁעְרֵיהּ, כְּדִין אֲתַגְרִי
 בֵּיהּ דּוּכָא וְקַטְרִיג לִיָּה:

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. תָּא חַזִּי, בּוֹמְנָא
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשַׁנְחַ בֵּיהּ בְּעֵלְמָא,
 לְמִידֵן יִתִּיָּה, וְאַשְׁכַּח חֵיכִין בְּעֵלְמָא, מַה כְּתִיב, (דְּבָרִים
 י"א) וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהֶאֱדָמָה לֹא
 תִּתֵּן אֶת יְבוּלָהּ, וּכְדִין וְאַבְדַּתֶּם מְהֵרָה. דְּהָא בְּגִין
 חוֹבִין דְּכַנֵּי נָשָׂא, שְׂמִיָּא וְאַרְעָא אֲתַעְצָרוּ, וְלֹא נַחְיִי
 נְמוּסִיָּהוּן כְּדָקָא יְאוּת.

וְתָא חַזִּי, אֵינּוֹן דְּלֹא נָטְרוּ לְהָאֵי אֶת קִיּוּמָא

לשון הקודש

בזמן שהקדוש ברוך הוא משגיח
 בעולם לדון אותו ומוציא רשעים
 בעולם, מה כתוב? (דברים יא) ועצר את
 השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא
 תתן את יבולה. ואז – ואבדתם מהרה.
 שהרי משום הטאי בני האדם השמים
 נעצרים ולא נוהגים בחקותיהם כראוי.
 ובא וראה, אותם שלא שומרים את
 ברית הקדש הזו, גורמים התפרדות

זה שיצור הרע מקטרג, שהוא הדרגה
 אחר הדברים. משום שיוסף נתן לו
 מקום לקטרג, שהיה יוסף מסלסל
 בשער ומתקן את עצמו ומקשט אותו,
 אז נתן מקום ליצור הרע לקטרג,
 שאמר: ומה אביו מתאבל עליו, ויוסף
 מקשט את עצמו ומסלסל בשערות? אז
 התגרה בו הדב וקטרג לו.
 ויהי אחר הדברים האלה. בא ראה,

דְּקוֹדֶשָׁא, גְרַמֵּי פְרִישׁוּ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַבוּהוֹן דְּבִשְׁמֵיּוֹ,
 בְּגִין דְּכְתִיב וְסַרְתֶּם וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם, וְכְתִיב וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה
 מָטָר. דִּהְיֵי אִיהוּ כְּמֵאן דְּסַגִּיד לְאֱלֹהָא אַחְרָא,
 דְּמִשְׁקַר בְּהֵאֵי אֶת קִיּוּמָא קַדִּישָׁא.

וְכַד אֶת קִיּוּמָא קַדִּישָׁא אֶתְנַטִּיר בְּעֵלְמָא כְּדָקָא
 יְאוּת, כְּדִין קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא יְהִיב בְּרַכָּאן
 לְעִילָא לְאַתְרָקָא בְּעֵלְמָא. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (תהלים סח)
 גִּשְׁם נְדָבוֹת תִּנְיָף אֱלֹהִים נַחֲלַתְךָ וְנִלְאָה אֶתָּה
 כּוֹנְנָתָה. גִּשְׁם נְדָבוֹת, דָּא גִּשְׁם דְרַעוּתָא. כַּד אֶתְרַעֵי
 קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, וּבְעֵי לְאַרְקָא לָהּ
 בְּרַכָּאן, כְּדִין נַחֲלַתְךָ וְנִלְאָה אֶתָּה כּוֹנְנָתָה.

נַחֲלַתְךָ, אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּאֵינּוֹן אַחֲסַנְתִּיהּ דְּקוֹדֶשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (דברים לב)

לשון הקודש

כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים סח) גִּשְׁם נְדָבוֹת תִּנְיָף
 אֱלֹהִים נַחֲלַתְךָ וְנִלְאָה אֶתָּה כּוֹנְנָתָה.
 גִּשְׁם נְדָבוֹת - זֶהוּ גִּשְׁמֵי רְצוֹן,
 כְּשֶׁמִּתְרַצֶּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם
 כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל וְרוֹצֵה לְהַרְיֵק לָהּ
 בְּרָכוֹת, אֲזִי נַחֲלַתְךָ וְנִלְאָה אֶתָּה
 כּוֹנְנָתָה.

נַחֲלַתְךָ - הֵם יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם נַחֲלַתוֹ
 שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר

בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַבוּיָהֶם שֶׁבַּשָּׁמַיִם, מִשׁוּם
 שְׂכַתוֹב וְסַרְתֶּם וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם, וְכַתּוּב וְעָצַר
 אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר. שֶׁזֶּהוּ כְּמוֹ
 שֶׁמִּשְׁתַּחֲוֶה לְאֱלוֹהֵי אַחֵר, שֶׁמִּשְׁשַׁקַּר
 בְּאוֹת הַבְּרִית הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת.

וְכַאֲשֶׁר הַבְּרִית הַקְּדוּשָׁה נִשְׁמְרַת
 בְּעוֹלָם כְּרַאוּי, אֲזִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 נוֹתֵן בְּרָכוֹת לְמַעַלָּה לְהַרְיֵק בְּעוֹלָם,

יַעֲקֹב חָבַל נַחֲלָתוֹ. וְנִלְאַה, דָּא כְּנַסְתּוּ יִשְׂרָאֵל, דְּאִיהִי
נִלְאַה בְּאַרְעָא אַחְרָא, דְּאִיהִי צִחְיָא לְמִשְׁתִּי, וּכְדִין
אִיהִי נִלְאַה. וְכַד הָהוּא גִשְׁמֵם דְּרַעוּתָא אֲתִיְהִיב, כְּדִין
אַתָּה כּוֹנְנָתָה.

וְעַל דָּא, שְׁמִיָּא וְאַרְעָא, וְכָל חִילִיחוֹן, כְּלָהוּ קַיִמָּא
עַל קַיִמָּא דָּא. דְּכַתִּיב (ירמיה לג) אִם לֹא בְרִיתִי
יּוֹמָם וְלַיְלָה חֻקֹּת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא שָׁמַתִּי. וּבְגִין כֶּךָ
כְּפַעִי לְאַזְדַּחְרָא בְּדָא, וְהָא אִוְקְמוּתָהּ. וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב,
וַיְהִי יוֹסֵף יָפֵה תֹאֵר וַיִּפֶּה מְרָאֵה, וּבִתְרִיהּ כְּתִיב
וַתִּשָּׂא אִשְׁתּוֹ אֲדֹנָיו אֶת עֵינֶיהָ אֶל יוֹסֵף.

וַיְהִי כַּדְבָּרָה אֶל יוֹסֵף יוֹם יוֹם. רַבִּי אֶלְעָזָר פָּתַח
וְאָמַר, (משלי ו) לְשִׁמְרֵךְ מֵאִשְׁתּוֹ רָע וְגוֹ', זַפְאִין
אֵינּוֹן צְדִיקִיָּא, דִּידְעִי אֲרַחֲוִי דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא,
לְמִיזַל כְּהוּ. בְּגִין דְּאֵינּוֹן מְשַׁתְּדְּלִי בְּאוֹרֵייתָא יִמְכָּא

לשון הקודש

וְאַרְצֵן לֹא שָׁמַתִּי, וּמִשׁוּם כֶּךָ צְרִיךְ
לְהַזְהִיר בְּזוּהַ, וְהָרִי פְרָשׁוּהִי. וּמִשׁוּם כֶּךָ
כְּתוּב וַיְהִי יוֹסֵף יָפֵה תֹאֵר וַיִּפֶּה מְרָאֵה,
וְאַחֲרָיו כְּתוּב וַתִּשָּׂא אִשְׁתּוֹ אֲדֹנָיו אֶת
עֵינֶיהָ אֶל יוֹסֵף.

וַיְהִי כַּדְבָּרָה אֶל יוֹסֵף יוֹם יוֹם. רַבִּי
אֶלְעָזָר פָּתַח וְאָמַר, (משלי ו) לְשִׁמְרֵךְ
מֵאִשְׁתּוֹ רָע וְגוֹ'. אֲשֶׁרִי הַצְדִּיקִים שְׂיֻדְעִים

(דברים לב) יַעֲקֹב חָבַל נַחֲלָתוֹ. וְנִלְאַה - זו
כְּנַסְתּוֹ יִשְׂרָאֵל, שְׁהִיא נִלְאַה בְּאַרְצֵן
אַחְרָתָה. שְׁהִיא צְמָאָה לְשִׁתּוֹת, וְאָז הִיא
נִלְאַה. וּבְשִׁאוֹתוֹ גִּשְׁמֵם שֶׁל רַעוּן נִתְּן, אִז
אַתָּה כּוֹנְנָתָה.

וְעַל בֵּן שָׁמַיִם וְאַרְצֵן וְכָל צְבָאָם, כְּלָם
עוֹמְדִים עַל הַקִּיּוּם הַזֶּה, שְׁכַתּוּב (ירמיה לג)
אִם לֹא בְרִיתִי יּוֹמָם וְלַיְלָה חֻקֹּת שָׁמַיִם

וְלִילֵיָא. דְּכָל מָאן דְּאַשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא יוֹמֵי וְלִילֵי,
 אַחְסִין תִּרְיִן עַלְמִין, עַלְמָא עַלְמָה, וְעַלְמָא (דף קצ ע"א)
 תַּתְּאָה. אַחְסִין הַאי עַלְמָא, אַף עַל גַּב דְּלֹא אַתְּעַסַּק
 בָּהּ בַּר נָשׁ לְשִׁמְהָ, וְאַחְסִין הַהוּא עַלְמָא עַלְמָה, כִּד
 אַתְּעַסַּק בָּהּ בַּר נָשׁ לְשִׁמְהָ.

תָּא חַיִּי, מַה כְּתִיב, (משלי א) אַרְךָ יָמִים בְּיַמִּינָה
 בְּשִׂמְאַלָּה עֶשֶׂר וּכְבוֹד. אַרְךָ יָמִים בְּיַמִּינָה, מָאן
 דְּאָזִיל לְיַמִּינָה דְּאוֹרֵייתָא, אַרְכָּא דְּחַיִּין אִיהוּ לְעַלְמָא
 דְּאִתֵּי. דְּזָכִי תַמָּן לִיקְרָא דְּאוֹרֵייתָא, דְּאִיהוּ יְקָרָא
 וְכַתְּרָא, לְאַתְּעַטְרָא עַל פְּלָא. דְּכַתְּרָא דְּאוֹרֵייתָא
 בְּהַהוּא עַלְמָא אִיהוּ. בְּשִׂמְאַלָּה עֶשֶׂר וּכְבוֹד, בְּהַאי
 עַלְמָא, דְּאִף עַל גַּב דְּלֹא אַתְּעַסַּק בָּהּ לְשִׁמְהָ, זָכִי
 בְּהַאי עַלְמָא בְּעוֹתְרָא וְיְקָרָא.

לשון הקודש

בימינה בשמאלה עשר וכבוד. ארך
 ימים בימינה - מי שהולך לימין
 התורה, ארך של חיים הוא לעולם
 הבא, שזוכה שם לכבוד התורה, שהוא
 כבוד וכתר להתעטר על הכל, שכתר
 התורה הוא פעולם ההוא. בשמאלה
 עשר וכבוד - בעולם הזה, שאף על גב
 שאינו מתעסק בה לשמה, זוכה בעולם
 הזה לעשר וכבוד.

את רכבי הקדוש ברוך הוא ללכת
 בהם, משום שהם משתדלים בתורה
 יומם ולילה, שכל מי שמשתדל בתורה
 ימים ולילות, נוחל שני עולמות -
 העולם העליון והעולם התחתון. נוחל
 את העולם הזה - אף על גב שאין
 האדם מתעסק בה לשמה. ויורש העולם
 העליון ההוא - בשמתעסק בה האדם
 לשמה.

בא ראה מה פתוב, (משלי א) ארך ימים

דָּהָא רַבִּי תִּיָּא כִּד אַתָּא מִהֲתָם לְאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל,
 קָרָא בְּאוּרֵייתָא, עַד דִּהּוּ אֲנַפּוּי נְהוּרִין
 בְּשִׁמְשָׁא. וְכִד הוּוּ קְיָיִמִין קַמִּיה פֶּל אֵינּוּן דְּלַעָאן
 בְּאוּרֵייתָא. הָהּ אָמַר, דָּא אֲשַׁתְּדַּל בְּאוּרֵייתָא לְשִׁמְה,
 וְדָא לָא אֲשַׁתְּדַּל לְשִׁמְה, וְהָהּ צִלִּי עַל הַהוּא
 דְּאַתְעַסֵּק לְשִׁמְה, דְּלִיהוּי הָכִי תְדִיר, וְיִזְבִּי לְעֵלְמָא
 דְּאַתִּי. וְצִלִּי עַל הַהוּא דְּלָא אֲתַעַסֵּק בְּהָ לְשִׁמְה, דִּיִּיתִי
 לְאַתְעַסְקָא בְּהָ לְשִׁמְה, וְיִזְבִּי לְחַיִּי עֵלְמָא.

יוֹמָא חַד, חָמָא חַד תַּלְמִיד דִּהְהוּה לְעֵי בְּאוּרֵייתָא,
 וְאַנְפּוּי מוֹרִיקָן. אָמַר, וְדָא מְהַרְהַר בְּחַטָּאָה
 אִיהוּ דְּנָא. אַחִיד לִיהָ לְקַמִּיה, וְאַמְשִׁיד עֲלִיהָ בְּמַלְיָן
 דְּאוּרֵייתָא, עַד דְּאַתִּישֵׁב רוּחִיהָ בְּגִייתָהּ. מִן הַהוּא
 יוֹמָא וְלַהֲלָאָה, שְׂוֵי עַל רוּחִיהָ, דְּלָא יִרְדֵּף בְּתַר אֵינּוּן
 תְּרַהוּרִין בִּישׁוּן, וְיִשְׁתַּדַּל בְּאוּרֵייתָא לְשִׁמְה.

לשון הקודש

לְהַתְעַסֵּק בְּהָ לְשִׁמְהָ וְיִזְבֵּה לְחַיִּי עוֹלָם.
 יוֹם אַחַד רָאָה תַּלְמִיד אַחַד שְׁהִיה עוֹסֵק
 בַּתּוֹרָה וּפְנִיּוֹ מוֹרִיקִים. אָמַר, וְדָא
 מְהַרְהַר בְּעֵבְרָה הוּא זֶה. אָחִז אֹתוֹ
 לְפָנָיו, וְהַמְשִׁיד עָלָיו דְּכַרִּי תּוֹרָה עַד
 שְׁהַתִּישְׁבָּה רוּחוֹ בְּתוֹכוֹ. מֵאוֹתוֹ הַיּוֹם
 וְהִלָּאָה שָׁם עַל רוּחוֹ שְׁלָא יִרְדֵּף אַחַר
 אוֹתָם הַתְּרַהוּרִים הָרְעִים וְיִשְׁתַּדַּל
 בַּתּוֹרָה לְשִׁמְהָ.

שְׁחַרְי רַבִּי תִּיָּא, כַּאֲשֶׁר בָּא מִשָּׁם
 לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל, קָרָא בַּתּוֹרָה, עַד שְׁהִי
 פְּנִיּוֹ מְאִירִים כְּמוֹ הַשֶּׁמֶשׁ, וּבְשִׁהּוּ
 עוֹמְדִים לְפָנָיו כֹּל אוֹתָם שְׁעַסְקוּ בַּתּוֹרָה,
 הִיָּה אוֹמֵר: זֶה הַשְׁתַּדַּל בַּתּוֹרָה לְשִׁמְהָ,
 וְזֶה לָא הַשְׁתַּדַּל לְשִׁמְהָ. וְהִיָּה מִתְפַּלֵּל
 עַל אוֹתוֹ שְׁמַתְעַסֵּק לְשִׁמְהָ, שְׁכַךְ יִהְיֶה
 תַּמִּיד וְיִזְבֵּה לְעוֹלָם הַבָּא. וּמִתְפַּלֵּל עַל
 אוֹתוֹ שְׁלָא הַתְעַסֵּק לְשִׁמְהָ, שְׁיָבֵא

**אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, כִּד תָּמִי בַר נָשׁ דְּהִרְתוּרִין בִּישׁוּן
אֲתִינּוּן לְגַבִּיהַ, יִתְעַסֵּק בְּאוּרֵייתָא, וּכְדִין
יִתְעַבְרוּן מֵינְה. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כִּד הֵתוּא סְטָרָא
בִּישָׂא אֲתִי לְמַפְתִּי לִיה לְבַר נָשׁ, יְהֵא מָשִׁיךְ לִיה
לְגַבִּי אוּרֵייתָא, וְיִתְפָּרֵשׁ מֵינְה.**

**תָּא חַזִּי, דְּהָא תַנִּינָן, דְּכִד הָאִי סְטָרָא בִישָׂא קַיִמָּא
קַמֵּיה דְקֻדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְאַסְטָאָה עַל עֲלָמָא
בְּנִין עוֹבְדִין בִּישׁוּן. קֻדְשָׁא בְרִיךְ הוּא חָס עַל עֲלָמָא,
וְיִהִיב עֵיטָא לְבַנֵּי נָשָׂא, לְאַשְׁתּוּבָא מֵינְה. וְלֹא יִכִּיל
לְשִׁלְטָאָה עֲלֵיהוֹן וְלֹא עַל עוֹבְדֵיהוֹן, וּמֵאִי אִיהוּ
עֵיטָא, לְאַשְׁתַּדְּלָא בְּאוּרֵייתָא, וְאַשְׁתּוּבּוּ מֵינְה. מְנַלָּן,
דְּכַתִּיב, (משלי ו) כִּי גַר מִצְוָה וְתוֹרָה אֹר וְדַרְךְ חַיִּים
תּוֹכַחֹת מוֹסֵר. מַה כְּתִיב בְּתַרְיָה לְשִׁמְרָךְ מֵאַשְׁתִּי רַע
מִחֻלְקַת לְשׁוֹן נְכַרְיָה.**

לשון הקודש

רעים, הקדוש ברוך הוא חס על העולם, ונותן עצה לבני אדם להנצל ממנו, ולא יוכל לשלט עליהם ולא על מעשיהם. ומה היא העצה? להשתדל בתורה, ונצולים ממנו. מנין לנו? שכתוב (שם ו) כי גר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר. מה כתוב אחריו? לשמרך מאשת רע מחלקת לשון נכרית.

אמר רבי יוסי, בשאדם רואה שבאים אליו הרהורים רעים, יתעסק בתורה, ואז יעברו ממנו. אמר רבי אלעזר, בשאותו הצד הרע בא לפתות את האדם, ומשך אותו לתורה, ויפרד ממנו.

בא ראה, שהנה שנינו, שבאשר הצד הרע הזה עומד לפני הקדוש ברוך הוא להשטין על העולם משום מעשים

וְדָא הוּא סְטָרָא מְסֻאָבָא, סְטָרָא אַחֲרָא. דְּאִיהִי
 קַיִמָא תְדִיר קַמִּיה קַדְשָא בְרִיךְ הוּא,
 לְאַסְטָאָה עַל חוּבִיהוֹן דְּבְנֵי נְשָא. וְקַיִמָא תְדִיר
 לְאַסְטָאָה לְתַתָּא לְבְנֵי נְשָא. קַיִמָא תְדִיר לְעִילָא,
 בְּגִין לְאַדְפְּרָא חוּבִיהוֹן דְּבְנֵי נְשָא, וְלְאַסְטָאָה לֹון עַל
 עוֹבְדִיהוֹן. וּבְגִין דְּאִתִּיהִבוּ בְרִשׁוּתִיה, כְּמָה דְּעַבְד
 לִיה לְאִיּוֹב.

וְכֵן קַיִמָא עֲלִיּהוּ לְאַסְטָאָה דִּישְׂרָאֵל וְלְאַדְפְּרָא
 חוּבִיהוֹן בְּכָל מָה דְּעַבְדוּ, בְּאִינוֹן וּבְגִין
 דְּקַדְשָא בְרִיךְ הוּא קַיִמָא עֲלִיּהוּ בְּדִינָא. בְּדִין
 קָאִים לְאַסְטָאָה לֹון וְלְאַדְפְּרָא חוּבִיהוֹן. וְקַדְשָא
 בְרִיךְ הוּא חָס עֲלִיּהוּ דִּישְׂרָאֵל, וַיְהִי לֹון עֵיטָא
 לְאַשְׁתְּזָבָא מֵיָה. וּבְמָה, בְּשׁוֹפֵר בְּיוֹמָא דְּרֹאשׁ
 הַשָּׁנָה, וּבְיוֹמָא דְּכַפּוּרֵי בְּשַׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח דִּיהֶבִין

לשון הקודש

וּלְהַזְכִּיר חַטְאֵיהֶם בְּכָל מָה שְׁעָשׂוּ
 בְּאוֹתָן הַפְּעָמִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 עוֹמֵד עֲלֵיהֶם בְּדִין, אֲזִי עוֹמֵד לְהַשְׁטִין
 לָהֶם וּלְהַזְכִּיר חַטְאֵיהֶם, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא חָס עַל יִשְׂרָאֵל וְנוֹתֵן לָהֶם עֲצָה
 לְהִנָּצֵל מִמֶּנּוּ, וּבְמָה? בְּשׁוֹפֵר, בְּיוֹם שֶׁל
 רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּבְיוֹם הַכַּפּוּרִים בְּשַׁעִיר
 הַמִּשְׁתַּלַּח שְׁנוֹתָנִים לוֹ, כְּדִי לְהַפְּרֵד

זֶהוּ עַד הַטְּמֵאָה. הַצַּד הָאֲחֵר – שְׁעוֹמֵד
 תָּמִיד לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַשְׁטִין
 עַל חַטְאֵי בְנֵי הָאָדָם, וְעוֹמֵד תָּמִיד
 לְהַשְׁטִין לְמַטָּה לְבְנֵי אָדָם. עוֹמֵד תָּמִיד
 לְמַעְלָה כְּדִי לְהַזְכִּיר חַטְאֵי בְנֵי הָאָדָם
 וּלְהַשְׁטִין לָהֶם עַל מַעֲשֵׂיהֶם, וּמִשׁוּם
 שְׁנוֹתָנּוּ בְּרִשׁוּתוֹ, כְּמוֹ שְׁעָשָׂה לוֹ לְאִיּוֹב.
 וְכֵן עוֹמֵד עֲלֵיהֶם לְהַשְׁטִין אֶת יִשְׂרָאֵל

לִיָּהּ, בְּגִין לְאַתְפָּרְשָׁא מִנִּיָּהּ, וְלֹא שֶׁתִּדְלָא בְּהֵוָא
חֹלְקִיהּ, וְהָא אוֹקְמוּתָּהּ.

תָּא חָזִי, מַה כְּתִיב, (משלי ה) רַגְלֵיהָ יִרְדּוּת מְוֹת שְׂאוּל
צְעָדֶיהָ יִתְמַכּוּ. וּבְרָזָא דְמַחִימְנוּתָא מַה כְּתִיב,
(משלי א) דְרַכִּיָּה דְרַכִּי נָעַם וְכָל נְתִיבְתֵיהָ שְׁלוֹם. וְאַלִּין
אִינוּן אֲרַחֲזִין וְשְׁבִילִין דְּאוּרִייתָא, וְכֹלָא חֲדָ. הָאִי
שְׁלוֹם וְהָא מְוֹת, וְכֹלָא תְּפִיכּוּן דָּא מִן דָּא.

זְבָאָה חֹלְקֵהוּן דִּישְׂרָאֵל, דְּאִינוּן מִתְדַבְּקִין בֵּיהּ
בְּקִדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא כְּדָקָא חָזִי, וְיַהִיב לֹון
עֵיטָא לְאַשְׁתּוּבָא מִכָּל סְטָרִין אַחַרְגִּין דְּעֵלְמָא. בְּגִין
דְּאִינוּן עֵמָא קְדִישָׁא לְאַחֶסְנִתִּיהּ וְחֹלְקִיהּ, וְעַל דָּא
יַהִיב לֹון עֵיטָא בְּכֹלָא. זְבָאִין אִינוּן בְּעֵלְמָא דִּין,
וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי.

תָּא חָזִי, כִּד הָאִי סְטָרָא בִישָׁא נַחַת וְשָׂאט בְּעֵלְמָא,

לשון הקודש

מזה.

אֲשֵׁרֵי חֶלְקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שְׂוֹדֵבְקִים
בְּקִדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פְּרָאוּי וְנוֹתֵן לָהֶם
עֲצָה לְהַנְצִיל מִכָּל הַצְּדָדִים הָאַחֲרִים שֶׁל
הָעוֹלָם, מִשּׁוּם שֶׁהֵם עִם קְדוּשׁ לְנַחֲלָתוֹ
וְחֶלְקוֹ, וְעַל כֵּן נוֹתֵן לָהֶם עֲצָה בְּכָל
אֲשֵׁרֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.
כִּא רָאָה, כְּשֶׁהֲצַד הָרַע הַזֶּה יוֹרֵד

מֵהֶם וְלֹא שֶׁתִּדְלַל בְּאוֹתוֹ הַחֶלֶק שֶׁלוֹ,
וְהָרִי בְּאֲרוּהּ.

כִּא רָאָה מַה פְּתוּב, (שם ה) רַגְלֵיהָ
יִרְדּוּת מְוֹת שְׂאוּל צְעָדֶיהָ יִתְמַכּוּ.
וּבְסוּד הָאִמוּנָה מַה פְּתוּב? (שם א) דְרַכִּיָּה
דְרַכִּי נָעַם וְכָל נְתִיבְתֵיהָ שְׁלוֹם. וְאַלִּין
הֵם דְרַכִּי וְשְׁבִילֵי הַתּוֹרָה, וְהַכֵּל אַחַד.
זֶה שְׁלוֹם וְזֶה מְוֹת, וְהַכֵּל הַפּוֹכִים זֶה

וְחָמִי עֹבְדֵיךָ דְבָנֵי נֶשָׂא, דְּאִינוּן כְּלָהוּ סְטָאִין
 אֲרַחֲמִיהוּ בְּעֵלְמָא. סָלִיק לְעֵילָא וְאַסְטִין לִזְנוּן, וְאַלְמָלָא
 דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חַיִּים עַל עֹבְדֵי יְדוּי, לָא
 יִשְׁתְּאָרוּן בְּעֵלְמָא.

מַה כְּתִיב וַיְהִי כַּדְבָּרָה אֶל יוֹסֵף יוֹם יוֹם. כְּדְבָרָה,
 דְּסִלְקָא וְסָאטִי בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, וְאָמַר
 קָמִי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּמָה בִישׁוּן כְּמָה דְלְטוֹרִין,
 בְּגִין לְשִׁיעָאָה בְּנֵי עֵלְמָא.

מַה כְּתִיב, וְלֹא שָׁמַע אֵלֶיךָ לְשָׁכַב אֲצִלָּה לְהִיזֹת
 עִמָּה. וְלֹא שָׁמַע אֵלֶיךָ, בְּגִין דְּאִיהוּ חַיִּים עַל
 עֵלְמָא. לְשָׁכַב אֲצִלָּה, מַהוּ לְשָׁכַב אֲצִלָּה. בְּגִין לְנִסְכָּא
 שְׁלִטְנֵנוּ, לְשִׁלְטָאָה עַל עֵלְמָא, וְשְׁלִטְנֵנוּ לָא שְׁלִטְא, עַד
 דְּאִתְיְהִיב לִיה רְשׁוּ.

לשון הקודש

כְּמָה רְעוּת, כְּמָה מְלָשִׁינוּת, כְּדִי
 לְכַלּוֹת בְּנֵי אָדָם.

מַה כְּתוּב? וְלֹא שָׁמַע אֵלֶיךָ לְשָׁכַב
 אֲצִלָּה לְהִיזֹת עִמָּה. וְלֹא שָׁמַע אֵלֶיךָ –
 מִשׁוּם שֶׁהוּא חָס עַל הָעוֹלָם. לְשָׁכַב
 אֲצִלָּה, מַהוּ לְשָׁכַב אֲצִלָּה? כְּדִי לְקַחַת
 שְׁלִטּוֹן לְשִׁלְטַת עַל הָעוֹלָם, וְהַשְׁלִטּוֹן לָא
 שׁוֹלֵט עַד שְׁנַתְנַת לוֹ רְשׁוּת.

וּמְשׁוֹטֵט בְּעוֹלָם וְרוֹאָה אֶת מַעֲשֵׂי בְּנֵי
 הָאָדָם, שֶׁהֵם כָּלֵם סוֹטִים דְּרַבִּיחֵיהֶם
 בְּעוֹלָם, הוּא עוֹלָה וּמַשְׁטִין עֲלֵיהֶם,
 וְאַלְמָלָא שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָס עַל
 מַעֲשֵׂי יְדוּי, הֵם לָא הִיוּ נִשְׁאָרִים
 בְּעוֹלָם.

מַה כְּתוּב? וַיְהִי כַּדְבָּרָה אֶל יוֹסֵף יוֹם
 יוֹם. כְּדְבָרָה – שְׁעוֹלָה וּמַעֲלָה בְּכָל יוֹם
 וַיּוֹם, וְאָמַר לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

דָּבַר אַחַר לְשֹׁכֵב אֶעֱלֶה, כְּמֵה דַאֲתָ אָמַר, (ויקרא טו)
 וְלֹאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עִם טְמֵאָה. לְהִיזוֹת עִמָּה
 לְמִיּוֹחַב לָהּ רְבוּ וּבִרְכָאן וְסִייעָתָא. דְּאֶלְמֵלֵא סִיּוּעָא
 הָהּ לָהּ מְלַעֲיָלָא, לֹא אֲשַׁתָּאֵר בְּעֵלְמָא אֶפִּילוּ חַד.
 אֲבָל בְּגִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא חַיִּים עַל עֵלְמָא,
 אֲשַׁתָּאֵר עֵלְמָא בְּקִיּוּמִיהָ.

רַבִּי אָבָא אָמַר, כֹּלָא אִיחוּ אֲרַחָא חָדָא, אֲבָל יַעַר
 הָרַע הוּא דְקָא אָזִיל וּמַפְתִּי לֹזֵן לְבִנֵי נָשָׂא,
 בְּגִין לְאַסְטָאָה אֲרַחֲיִיהוּ וְלֹאֲתַדְבַקָא בְּהוּ, בְּכָל יוֹמָא
 וְיוֹמָא, וּבְכָל עֵידָן וְעֵידָן. סְטִי לִיָּה לְבַר נָשׁ מֵאֲרַחָא
 דְקָשׁוּט, בְּגִין לְדַחֲיָא לִיָּה מֵאֲרַחָא דַחֲיִי, לְאַמְשַׁכָּא
 לִיָּה לְגִיחָנָם.

זַכָּאָה אִיחוּ מָאן דְּעָבִיד וְנָטִיר (נ"א זַכָּאָה מָאִי עָבִיד, נָטִיר)
 אֲרַחֲתוּי וְשִׁבִילוּי, בְּגִין דְּלֹא יִתְדַבַּק בִּיָּה. חֵינּוּ
 דְכַתִּיב וַיְהִי כַדְבָּרָה אֶל יוֹסֵף יוֹם יוֹם וְלֹא שָׁמַע

לשון הקודש

אֲבָל יַעַר הָרַע הוּא שְׁהוּלְךָ וּמַפְתָּה אֶת
 בְּנֵי הָאָדָם כְּדֵי לְהַסְטוֹת אֶת דְּרָכֵיהֶם
 וְלִהְדַבֵּק בָּהֶם בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וּבְכָל עֵדָן
 וְעֵדָן. מִסְטָה אֶת הָאָדָם מִדְּרָךְ הָאֲמֵת
 כְּדֵי לְדַחֲתוֹ מִדְּרָךְ חַיִּים, לְמַשְׁךְ
 אוֹתוֹ לְגִיחָנָם.

אֲשַׁרְיֵוּ מִי שְׁעוּשָׁה וְשׁוֹמֵר וְאֲשַׁרִּי מִי
 שְׁעוּשָׁה, שׁוֹמֵר דְּרָכָיו וְשִׁבִילָיו כְּדֵי שְׁלֵא

דָּבַר אַחַר לְשֹׁכֵב אֶעֱלֶה - כְּמוֹ
 שֶׁנֶּאֱמַר (ויקרא טו) וְלֹאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עִם
 טְמֵאָה. לְהִיזוֹת עִמָּה - לְתַת לָהּ גְדֻלוֹת
 וּבְרָכוֹת וְסִיּוּעָא, שְׁאֶלְמֵלֵא הִנֵּה לָהּ סִיּוּעָא
 מְלַמְעֵלָה, לֹא נִשְׁאָר בְּעוֹלָם אֶפִּילוּ
 אַחַד, אֲבָל מִשׁוּם שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 חָס עַל הָעוֹלָם, נִשְׁאָר הָעוֹלָם בְּקִיּוּמוֹ.
 רַבִּי אָבָא אָמַר, הַכֹּל הוּא דְרָךְ אַחַת,

אֵלֶיךָ, כְּמָה (נ"א כְּמָה) דְּאִיְהִי אֲמַרְתָּ לִיּוֹה בְּכָל יוֹמָא.
 דְּהָא רוּחַ מְסֻאָבָא, יַעַר הָרַע, אִיהוּ מְפַתִּי לִיּוֹה לְבַר
 נֶשֶׁ, בְּכָל יוֹמָא, לְשֹׁכֵב אֶצְלָהּ, גּוּ גֵיהֶנָם, וּלְאַתְדָּנָא
 תַּפְּנוּ, לְהִיּוֹת עִמָּהּ.

תָּא חַזִּי, כַּד בַּר נֶשׁ אֲתַדְפֵּק בְּחַהוּא סְטָרָא,
 אֲתַמְשֵׁךְ אֲבַתְרָהּ, וְאַסְתָּאב עִמָּהּ בְּחַהּ אֵי עֲלֵמָא,
 וְאַסְתָּאב עִמָּהּ בְּעֲלֵמָא אַחְרָא. תָּא חַזִּי, חַהּ אֵי סְטָרָא
 מְסֻאָבָא, מְנוּזָלָא אִיהוּ, לְכַלּוּכָא אִיהוּ. כְּדַכְתִּיב, (ישעיה
 6) צֵא תֹאמַר לוֹ, צוּאָה מִמֶּשֶׁ. וּבִיָּה אֲתַדְּן מָאן
 דְּאַסְטִי אֲרַחֲוִי מִן אוּרִיָּתָא, וּבִיָּה אֲתַדְּנִי אֵינוּן חֵיבִין
 דְּעֲלֵמָא, דְּלִית לֹון מְהִימְנוּתָא בְּקַדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא.

מַה כְּתִיב, וַיְהִי כִּהְיוֹם הַזֶּה וַיָּבֹא הַפִּיטָה לַעֲשׂוֹת
 מְלֹאכְתּוֹ וְאִין אִישׁ מֵאַנְשֵׁי הַפִּיטָה שָׁם בְּפִיטָה.
 וַיְהִי כִּהְיוֹם הַזֶּה, יוֹמָא דְּיַעַר הָרַע שְׁלֵטָא בְּעֲלֵמָא,

לשון הקודש

צד הטמאה הזה הוא מנוול, הוא
 מלכלך, ככתוב (ישעיה 6) צא תאמר לו,
 צוואה ממש, ובו נדון מי שמסטה דרכו
 מהתורה, ובו נדונים אותם הרשעים של
 העולם שאין להם אמונה
 בקדוש-ברוך-הוא.

מה כתוב? ויהי כהיום הזה ויבא
 הפיטה לעשות מלאכתו ואין איש
 מאנשי הפיטה שם בפיתה. ויהי כהיום

נדבק בו, הינו מה שכתוב ויהי כדברה
 אל יוסף יום יום ולא שמע אליה, כמו
 ובמה שהיא אומרת לו בכל יום. שהרי
 רוח הטמאה, יצר הרע, מפתה את
 האדם בכל יום לשכב אצלה, בתוך
 הגיהנם, ולהדון שם, להיות עמה.

בא ראה, כשאדם נדבק לאותו הצד,
 נמשך אחריה, ונטמא עמה בעולם הזה
 ונטמא עמה בעולם האחר. בא ראה,

וְנָחְתָּא לְאַסְטָאָה לְבְנֵי נָשָׂא. אִימְתִּי, יוֹמָא דְאַתִּי בַר
נָשׁ לְאַתְבָּא בְּתוֹנְבָתָא עַל חוּבוֹי, אוּ לְאַשְׁתְּדִלָּא
בְּאוּרֵייתָא, וְלִמְעַבְד פְּקוּדֵי דְאוּרֵייתָא. וּכְדִין בְּהֵתוּא
זְמַנָּא נָחְתָּא, בְּגִין לְאַסְטָאָה לְבְנֵי עֲלָמָא.

וַיְבֹא הַבִּיטָה לַעֲשׂוֹת מְלֹאכְתּוֹ, בְּגִין לְאַשְׁתְּדִלָּא
בְּאוּרֵייתָא וְלִמְעַבְד פְּקוּדֵי דְאוּרֵייתָא, דְּאִיהוּ
מְלֹאכְתּוֹ דְּבַר נָשׁ בְּהַאי עֲלָמָא. וְכִינּוּן דְּעֵבִידְתָּא דְּבַר
נָשׁ בְּהַאי עֲלָמָא, הוּא עֵבִידְתָּא דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
בְּעֵי לִיה לְבַר נָשׁ, לְמַהוּי תְּקִיפָא כְּאַרְיָא בְּכָל סְטְרוֹי,
בְּגִין דְּלֹא יִשְׁלוּט עֲלוּי סְטְרָא אַחְרָא, וְלֹא יִכּוּל
לְמַפְתִּי לִיה. מַה פְּתִיב וְאִין אִישׁ, לִית גְּבַר דִּיקוּם
לְקַבְּלִיה דִּי יִצְר הָרַע, וַיִּנַּח בֵּיה קֶרְבָּא כְּדָקָא יָאוּת.

כִּמְאִי אוּרְחִיה דִּי יִצְר הָרַע, בִּינּוּן דְּחַמֵּי דְלִית בַּר נָשׁ
קָאִים לְקַבְּלִיה וְלֹא אֶנְחָא בֵּיה קֶרְבָּא, מִיָּד:

לשון הקודש

בעולם הזה. ובין שעבודת האדם
בעולם הזה היא עבודת הקדוש ברוך
הוא, צריך לאדם להיות תקיף בארצה
בכל צדדיו כדי שלא ישלט עליו הצד
האחר ולא יוכל לפתות אותו. מה
כתוב? ואין איש, אין גבר שיעמד לפני
היצר הרע וילחם בו קרב פראוי.

מה דרכו של יצר הרע? פינן שרואה
שאין האדם עומד בנגודו ויוצא לקרב

הזה - היום שיצר הרע שולט בעולם
ויורד להשטין לבני האדם. מתי? היום
שבא אדם לשוב בתשובה על חטאיו,
או להשתדל בתורה ולעשות מצוות
התורה, ואז יורד באותו הזמן כדי
להשטין לבני האדם.

ויבא הביטה לעשות מלאכתו, כדי
להשתדל בתורה ולעשות מצוות
התורה, שהיא מלאכתו של האדם